

РЕШЕНИЕ

№ 1224

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Красимира Милачкова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **7018** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, чрез юрк. К. Ч., срещу Решение от 22.05.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-и състав, по НАХД № 10385/2012г. С решението е отменен електронен фиш /ЕФ/ серия К № 0200448/21.04.2012г., с който на [фирма] е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 /сто/ лева на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Касаторът оспорва в цялост постановеното решение като неправилно и незаконосъобразно. Доколкото не е разкрита обективната истина по делото, претендира отмяна на съдебния акт и потвърждаване на електронния фиш.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], депозира писмен отговор от 16.07.2013г., в който излага доводи за правилността и законосъобразността на постановеното решение и за наличието на съществени процесуални нарушения при съставянето на ЕФ.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а оспореното решение за законосъобразно и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, V-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд /вх. № 25702 от 27.06.2013г./ от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу ЕФ, който подлежи на съдебен контрол на основание чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

На първо място, настоящата съдебна инстанция намира, че не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване. Следва да се има предвид разпоредбата на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 189, ал. 4, изр. първо от ЗДвП „при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение”, който ЕФ се приравнява на наказателно постановление /вж. чл. 59 и следващите от ЗАНН във връзка с чл. 189, ал. 11 от ЗДвП/. Към момента на извършване на деянието – 21.04.2012г., е действала разпоредбата на § 6, т. 62 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП в редакцията ѝ от ДВ - бр. 39 от 20 Май 2011г., съгласно която ЕФ е „електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства”. Предвид това, едновременно с установяване на нарушението се налага и административно наказание „глоба” на неговия извършител.

На второ място, че Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото. Законодателят е предоставил възможност на определените от Министъра на вътрешните работи служби при установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство /чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП/, които снимки и/или видеозаписи са част от доказателствения материал към административната преписка.

На основание чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП „електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане”. Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи, за който факт към делото е приложена влязла в сила на 05.02.2011г. заповед, издадена на основание чл. 189, ал. 4 от ЗДвП във връзка с чл. 21, т. 11 от Закона за Министерство на вътрешните работи. Въпреки че в съдържанието на ЕФ серия К № 0200448/21.04.2012г. липсва информация дали се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, то на основание чл. 59, ал. 2 от ЗАНН във връзка с 189, ал. 8 от ЗДвП е законосъобразно образувано съдебно производство по дело № 10385/2012г. по

описа на СРС, а правото на защита на не е ограничено.

Настоящият съдебен състав напълно споделя направените от СРС изводи относно ангажирането на отговорността на [фирма] и налагането на глоба. В ЕФ задължително се посочва собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, но същото не е административнонаказаното лице по аргумент от противното на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. Препращащата норма на чл. 189, ал. 5 във връзка с чл. 188, ал. 2 от ЗДвП предвижда налагането на наказание на законния представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство, когато нарушението е извършено при управление на автомобил, собственост на юридическо лице. Моторно превозно средство „Пежо 407” с ДК [рег.номер на МПС] е собственост на юридическото лице - [фирма], поради което в ЕФ е следвало да се наложи наказание на неговия законен представител. Изводът се налага и от разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, съгласно която в 14-дневен срок от получаването на ЕФ собственикът предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство, като на същото се издава и изпраща електронен фиш за извършеното нарушение, а първоначално издаденият - се анулира. В ЕФ, предмет на настоящото производство, са вписани данните на юридическото лице, без посочване на физическото лице, което го представлява.

Съгласно чл. 83 от ЗАНН, имуществена санкция се налага на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност, когато това е предвидено в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет. В ЕФ серия К № 0200448/21.04.2012г. е посочена като нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, за което се налага глоба в размер на 100 лева на основание чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП. Административно наказание „глоба” може да се наложи единствено на физическото лице, управлявало автомобила, поради което реализирането на отговорност на търговското дружество – собственик на „Пежо 407” с ДК [рег.номер на МПС] , е недопустимо. Констатираният порок на оспорения електронен фиш е съществен, тъй като ограничава правото на защита на санкционираното лице, не може да бъде саниран с последващи действия и в съдебната фаза на административнонаказателното производство, поради което фишът се явява незаконосъобразно издаден.

Предвид това и поради липсата на касационни основания, посочени в чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от НПК, постановеното съдебно решение следва да бъде оставено в сила, а атакуваният ЕФ серия К № 0200448/21.04.2012г. - отменен.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, V-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.05.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-и състав, по НАХД № 10385/2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

